

и не заліграва същото и тък цѣлѣатъ
и макшатъ єсь? както и животътъ и
животътъ, пепелата и пепельта.
Тъкъ ~~изнанане~~^{изнанане} на єровикитѣ глаговѣ отъ при-
лѣпването на ѿѳроу тѣ, дава ни добрѣ дохбатъ-
къ, каквѣ не можемъ да го пишемъ раздѣлено,
а наедно е името. Мы не требва да га чюдимъ,
че нашата ставица е настѣнѣ дѣмитѣ, защо та е
бѣтанжла намѣсто падежнѣ и ни нѣзбѣстѣва
отреджта на разумътъ, којто е за насъ егда на-
мѣсто промѣната на краинитѣ падежни срѣчи на
имената, и по правъ разумъ требва и да е на-
стѣнѣ. Сюще глѣдамъ, че той образъ е и въ Сло-
вѣнската лѣзѣка, и така не е былъ мѣчно да
го прѣеми и сегашнїятъ, ако и за другъ разумъ,
както и отъ Старогрѣцкїятъ лѣзѣка е прѣелъ Но-
вогрѣцкїятъ *): ефавнъ Старогрѣк. δ' αὐθωπος,
Слов. чловѣкъ та; Новогрѣц. δ ἀυθωπος, Бѣл-
гари. човѣкътъ. При тъкъ виждамъ и друзи лѣзѣ-
ци да иматъ ѿѳроу тѣ настѣнѣ имената, както
е влѣшкїятъ, Албанскїятъ **) и Санскритскїятъ,

*) Η χρῆσις τοῦ ἄρθρου ἐφερεν ἐπειτα εὔχολον
κκὶ ἀκριβѣ тѣн діакрісивъ споу и то χреіх. (Ст. философ.
N. Вѣрба об. 146.)

**) Алан.	женѣ	жената
	грѣда	грѣда